

“Marktzanger zijn was een beroep. Deze artiesten trokken van markt naar markt om er te zingen en te acteren. Om de kost te verdienen, verkochten ze de gedrukte teksten die ze zongen. Zo kwam tot ons een genre van liederen, de zgn. marktliedereren, waarvan zonder deze gedrukte blaadjes, vrijwel geen sporen meer zouden bestaan.

Er moeten vele duizenden van deze marktliedereren aan het papier toevertrouwd zijn geweest en het deel dat thans nog bewaard is, is wellicht miniem.

Het was over het algemeen slordig drukwerk dat niet de bedoeling had de eeuwen te trotseren zoals dat met boeken wel het geval was. Het verloor voor de koppen na een tijdje zijn waarde en dergelijk druksel zal hoogstwaarschijnlijk in de meeste gevallen een scatologisch einde gekend hebben.”

(...)

“Van al de liedjeszangers die tussen 1875 en 1914 op markten stonden is de herinnering aan het echtpaar Frans Van Kets - Van Gestel het sterkst door de Sinjoren bewaard gebleven. Frans Van Kets is niet enkel een liedjeszanger geweest. Hij prikkelde bovendien de belangstelling van zijn toehoorders door talrijke, vaak gewaagde moppen.

Hij zong samen met zijn vrouw en één van zijn vijf dochters, bijwijlen met die dochter, die zich als een bloem van een meisje ontpopte, alleen. Van Kets was een lange, magere, slungelige jongeman die geen weelde kende en derhalve steeds ernstig keek. Hij begeleidde zichzelf met vioolgekrassel, want hij kende geen muziek. Ook was hij rolzanger die tussen de refreinen en coupletten, met zijn strijkstok, de toehoorders de schokkende momenten aanwees die op het ruwe doek geschilderd waren. Het vrouwvolk kende hem omdat hij met half toegeloken ogen naar de meisjes lonkte en hen in de ogen fixeerde zonder dat zijn gezicht zijn gevoelens verraadde. Hij trok terug naar Aarschot, zijn geboortestad, zocht er met de gauwte een lief en trok met zijn verovering terug naar de Vogelmarkt. En vermits hij zijn jonge bruid liet zingen, ging hij meteen met het succes lopen.

Zij heette Anna Van Gestel en kon natuurlijk op geen geschoolde stem bogen maar zij zong met volle overtuiging in al haar jeugdige overmoed en om haar man te steunen.”

(Kristof Papin, St.-Joris-ten-Distel in “Over marktzangers van en marktliedereren

uit Poperinge - 16e-20e eeuw")